

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/32/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514010220
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1514010220.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Zelenayovej a sudkýň JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného M. L., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1Tr. zák., o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/33/2014 zo 14.10.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. júna 2015 v Bratislave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V sa ako nedôvodné z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/33/2014 zo 14.10.2014 bol podľa § 285 písm. b/ Tr. por. obžalovaný M. L. oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora Bratislava V sp. zn. 1Pv 704/2013 zo dňa 27.03.2014, pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 14.11.2013 v čase asi o 10.45 hod. v Bratislave na Z. ulici, bol kontrolovaný hliadkou OO PZ K. - O. - A., kde pri kontrole dobrovoľne vydal hliadke PZ 1 ks priesvitný igelitový sáčik s neznámou zelenou sušenou rastlinou, o ktorej uviedol, že sa jedná o marihuanu, pričom vykonaním kriminalisticko - expertíznym skúmaním Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ v Bratislave, odvetvie kriminalistická toxikológia, č. p. PPZ-KEU-BA-EXP-2013/17337, bolo zistené, že predložené celofánové vrečko obsahovalo rastlinný materiál - sušené konope - marihuanu s hmotnosťou 143 mg, obsahujúce viac ako 10 mg účinnej látky THC, čo zodpovedá minimálne 1 obvykle jednorazovej dávke drogy, ktoré je spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, rastlinu rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto oslobodzujúcemu rozsudku, hneď po jeho vyhlásení, teda v zákonom stanovenej lehote uvedenej v ustanovení § 309 ods. 1 Tr. por., ako osoba oprávnená na podanie odvolania v zmysle § 307 ods. 1 písm. a/ Tr. por., podal odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry. V písomných dôvodoch odvolania, s poukazom na odôvodnenie oslobodzujúceho rozsudku uviedol, že citovaný rozsudok okresného súdu považuje za nezákonný a neopodstatnený, pričom vo svojom rozhodnutí sa súd nezaoberal konkrétnym skutkom, ale iba poukázaním na uznesenie Krajského súdu v Bratislave a ďalších rozhodnutí a nepovažoval sušené konope s hmotnosťou 143 mg, ktoré obsahovalo viac ako 10 mg účinnej látky THC, ktoré po aplikovaní je spôsobilé ovplyvniť stav ľudskej psychiky za obvykle jednorazovú dávku drogy. Uviedol, že v danej veci ohľadne objemového (hmotnostného kritéria) pri marihuane nestanovil zákonodarca v Trestnom zákone žiadne kritérium, t.j. od akého množstva (akej hmotnosti - mg alebo g) možno považovať marihuanu za jednorazovú dávku drogy, z čoho možno vyvodit', že nie je možné vykladať jednorazovú dávku drogy len od množstva (hmotnosti) drogy.

Argumentoval, že ak by zákonodarca chcel určiť jednorazovú dávku drogy len od hmotnosti, tak by to aj vyjadril v zákone, čo súčasne platný neobsahuje. Pri posudzovaní jednorazovej dávky drogy je podľa odvolateľa potrebné zohľadniť aj hmotnosť drogy. Namietal, že súd nerozlíšil celkovú hmotnosť sušiny drogy a hmotnosť účinnej látky drogy a preto je aj rozhodnutie súdu spätne nepreskúmateľné, z akého dôvodu nepovažoval uvedené množstvo drogy za jednorazovú dávku drogy. Namietal tiež, že súd sa nezaoberal, že hmotnosť bežne užívaných dávok drog sa pohybuje v desatinách gramu a že aj nehodnotil skutočnosť, že obvinený je náhodný užívateľ drogy, bez závislosti na drogách.

S poukazom § 130 ods. 5 Trestného zákona argumentoval, že zo znenia uvedeného ustanovenia sa vychádza primárne aj zo škodlivosti uvedených látok a vzhľadom na rozmanitosť jednotlivých látok, ich vývoj a nové vytvárané látky, ich koncentrácie zákonodarca striktne neurčil, čo z hľadiska množstva, možno považovať za jednorazovú dávku drogy.

Prokurátor uviedol, že rozhodnutia krajského súdu nemožno považovať za judikáty pre všeobecnú celoslovenskú súdnu prax, kde zjednocujúce stanovisko v zmysle zákona o súdoch a sudcoch by k tejto právnej otázke mohlo zákone podať trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR.

Je toho názoru, že rozhodnutie súdu v danej veci nebolo vydané v súlade so zákonom a preto navrhol, aby Krajský súd v Bratislave napadnutý rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a v zmysle § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

V súlade s ustanovením § 314 Tr. por. bolo odvolanie prokurátora zaslané obžalovanému a jeho obhajcovi na prípadné vyjadrenie k nemu, čo obžalovaný využil a prostredníctvom zvoleného obhajcu s argumentáciou prokurátora v jeho odvolaní sa nestotožnil, nakoľko okresný súd správne prihliadol pri svojom rozhodnutí na rozhodnutia súdov, ktoré stanovili minimálne množstvo 500 mg. pre prípad trestnej zodpovednosti páchatel'a. Vyslovil aj nesúhlas s tvrdením odvolateľa, pokiaľ namietal, že rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave nemožno považovať za záväzné, nakoľko nejde o judikáty, nakoľko tento postup krajského súdu vychádza zo súdnej praxe, ktorá zadefinovala pojem obvykle jednorazovej dávky drogy a tak vykladá ustanovenie § 135 Tr. zák. Navrhol preto odvolanie prokurátora zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného M. L. , prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave sa v konečnom návrhu pridrжала písomných dôvodov odvolania prokurátora okresnej prokuratúry a navrhla preto zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že postup okresného súdu považuje za zákonný a správny a preto navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania prokurátora (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd v predmetnom konaní postupoval v súlade so základnými zásadami trestného konania, vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, tieto aj správne následne vyhodnotil, pričom sa riadil vyššie uvedenými ustanoveniami a zásadami trestného konania. Na základe vykonaného dokazovania a vyhodnotenia dôkazov dospel prvostupňový súd k správnejmu záveru, že vykonanými dôkazmi nebolo preukázané, že skutok je trestným činom.

Krajský súd si primárne skutkové zistenia a z nich vyvedené právne závery v zásade osvojuje s poukazom na všeobecné odôvodnenie tohto rozhodnutia, i keď možno uvedenému rozsudku vytknúť určitú paušálnosť, pokiaľ ide o citáciu iného rozhodnutia tunajšieho rozhodnutia v obdobnej až takmer identickej veci, bez toho, aby ho konkretizoval na predmetnú vec.

Oslobodzujúce rozhodnutie prvostupňový súd totiž odôvodnil s poukazom na to, že obžalovaný sa necítil byť vinným, že skutok sa stal, že sa všetko zakladá na pravde, že ho to mrzí, že to bola nerozvážnosť a nevedomoval si dôsledok svojho konania, na výpoveď svedka C. a závery znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava, že skúmané celofánové vrečko obsahovalo rastlinný materiál - sušené konope - marihuanu s hmotnosťou 143 mg, obsahujúce viac ako 10 mg účinnej látky THC a je spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť stav ľudskej psychiky a aj ostatný listinný materiál. Následne podrobne odôvodnil svoj záver, že predmetný skutok nie je trestným činom s poukazom na názor vyslovený v uznesení Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4 To/11/2014 s o argumentáciou tohto rozhodnutia, pokiaľ ide o výklad ustanovenia § 171 ods. 1 Tr. zák. a ustanovenia § 130 ods. 5 Tr. zák. a § 135 Tr. zák. a že aj znalecké dokazovanie nebolo vypracované štandardným spôsobom, keď presne nestanovil koncentráciu účinnej látky THC a tak nevykonal dostupnú analýzu zaistenej látky. Preto ho považoval za neúplné znalecké dokazovanie v súvislosti aj na odvolanie sa v ňom na internú smernicu riaditeľa KEÚ PZ, pokiaľ ide o malé množstvo drogy.

Podľa § 130 ods. 5 Tr. zák. návykovou látkou sa na účely tohto zákona rozumie alkohol, omamné látky, psychotropné látky a ostatné látky spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie.

Podľa § 135 ods. 1 Tr. zák. prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora pre vlastnú potrebu sa rozumie mať neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac trojnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre vlastnú spotrebu.

Podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 319 Tr. por odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Jednou zo základných zásad rekonštitúovaného trestného konania je zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci, upravená v § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Náležité zistenie skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci je veľmi úzko prepojená aj so zásadou stíhania zo zákonných dôvodov (§ 2 ods. 1 Tr. por.), keďže práve náležité zistenie skutkového stavu veci je predpokladom jednak na to, že trestné stíhanie bolo vedené v súlade so zákonom, jednak na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Zo spisového materiálu vyplýva skutočnosť, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V dňa 27.03.2014 podal na Okresný súd Bratislava V obžalobu na obžalovaného M. L. pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Obvinený M. L. bol v procesnom postavení obvineného vypočutý dňa 28.01.2014, kde uviedol, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, sa zakladá na pravde a tento aj oľutoval, pričom presne popísal, na základe akých okolností bol pristihnutý príslušníkmi polície, keď v garáži, po odchode zo školy, chcel skonzumovať marihuanu a plastové vrečko, v ktorom ju mal, dobrovoľne vydal. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že vedel, že ide o marihuanu, že ho tom mrzí a že si neuvedomoval následok svojho konania. Skutkové okolnosti potvrdil aj príslušník polície, svedok M. C., ktorého výpoveď na hlavnom pojednávaní, za splnenia zákonných podmienok bola prečítaná, pričom obžalovaný dodal, že marihuanu chcel vyfajčiť v cigarete a nie cez bongo, ktoré bolo v garáži.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava č. PPZ-KEU-BA-EXP-2013/17337 zo dňa 27.12.2013 (ďalej len KEÚ PZ) vyplýva, že predložený sušený rastlinný materiál vykazuje morfológické znaky rastlinného rodu Cannabis (konope) s hmotnosťou 143 mg, pričom vykonanou analýzou bola v tomto materiáli zistená prítomnosť tetrahydrokanabinolu (ďalej len THC) v množstve väčšom ako 10 mg. KEÚ PZ ďalej uviedol, že vo všeobecnosti platí, že uvedené množstvo THC je spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť stav ľudskej psychiky pôsobením na centrálny nervový systém s menej závažnými zdravotnými a psychosociálnymi následkami. KEÚ PZ neurčilo množstvo, ktoré zodpovedá individuálnej obvykle jednorazovej dávke drogy určenej pre konkrétneho užívateľa, avšak následne uviedol, že predložené množstvo v uvedenom prípade považuje za minimálne 1 obvykle jednorazovú dávku drogy. Napokon uviedol, že rastlinný materiál bol skúmaním spotrebovaný. Najviac odobratý ster z rúk obžalovaného, podrobený analýze nevykazoval prítomnosť omamných a psychotropných látok.

Na určenie, že zaistený rastlinný materiál je zároveň aj omamnou látkou, je však potrebné naplniť tri nasledujúce kumulatívne podmienky:

a/ druh omamnej látky.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ naozaj vyplýva skutočnosť, že zaistené množstvo sušeného rastlinného materiálu je rodu Cannabis (konope).

Podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o omamných látkach) sú rastliny rodu Cannabis (konope) zaradené do I. skupiny omamných látok, čím v danom prípade bola prvá podmienka naplnená. V tejto súvislosti je však potrebné podotknúť, že samotná existencia skutočnosti, t.j. zaradenie rastlín rodu Cannabis do I. skupiny omamných látok je samo osebe nedostačujúce na naplnenie formálneho znaku omamnej látky podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., pretože táto omamná látka musí zároveň spĺňať ešte ďalšie dve nasledujúce podmienky:

b/množstvo omamnej látky.

Z citovaného znaleckého posudku KEÚ PZ vyplýva, že bolo zistené, že predmetná marihuana bola v celkovom množstve 143 mg, z čoho následne vyvodil, že sa jedná o minimálne 1 obvykle jednorazovú dávku drogy.

K problematike obvykle jednorazovej dávky drogy je potrebné uviesť, že jedna obvykle jednorazová dávka drogy musí byť reprezentovaná určitým minimálnym kvantifikačným (tzv. objemovým) rozmerom, t.j. určitým minimálnym množstvom takejto látky.

Ak bolo zistené, že v zaistenom rastlinnom materiáli ide o marihuanu, z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky (nielen prvostupňovým súdom citované rozhodnutie, ale aj v mnohých ďalších), ale aj iných súdov SR, ale aj napr. zo stanoviska vyplýva trestného kolégia Krajského súdu v Žiline sp. zn. Jtk 14/2011 vyplýva, že minimálne množstvo marihuany pre určenie 1 obvykle jednorazovej dávky drogy je 500 mg (0,5g).

Totožným údajom na základe dlhodobého štatistického zberu disponuje aj Národná protidrogová jednotka, ako aj Národná kriminálna agentúra, obe organizačne podriadené PPZ MV SR.

Z uvedených skutočností preto vyplýva mimoriadne závažný záver, že zaistené množstvo marihuany 143 mg nedosahuje kvantifikačný (objemový) údaj minimálnej hranice určenej hmotnosťou 500 mg pre obvykle jednorazovú dávku marihuany ako omamnej látky.

Zaistené množstvo marihuany teda tvorí takmer iba štvrtinu z minimálnej hmotnosti 500 mg určenej ako jednu obvykle jednorazovú dávku drogy a preto v danom prípade táto druhá podmienka naplnená nebola.

c/ kvalita omamnej látky.

Senát krajského súdu poukazuje aj na skutočnosť, že nie každá zaistená látka spĺňa zároveň podmienku uvedenú v § 130 ods. 5 Tr. zák., t.j. že má taký obsah psychoaktívnej látky, ktorý je schopný nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, tzv. kvalitatívny rozmer.

Podľa § 130 ods. 5 Tr. zák. návykovou látkou sa na účely tohto zákona rozumie alkohol, omamné látky, psychotropné látky a ostatné látky spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie.

U rastlín rodu Cannabis-konopa je určujúcom psychoaktívnou látkou -d-9tetrahydrocannabinol (THC), ktorý po aplikácii vyvoláva u konzumenta účinky určené v § 130 ods. 5 Tr. zák.

Krajský súd poukazuje, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že KEÚ PZ síce vykonalo analýzu rastlinného extraktu metódou kapilárnej chromatografie s použitím hmotnostne - selektívneho detektora (GC/MSD), avšak bolo zistené iba to, že bola zistená prítomnosť THC v množstve väčšom ako 10 mg.

Údaj o množstve viac ako 10 mg uvedený v znaleckom posudku je pritom nepresný a to z nasledujúcich dôvodov:

? podľa medzinárodných odborných údajov sa totiž uvádza minimálne rozpätie 10 až 30 mg THC ako množstvo schopné ovplyvniť psychiku konzumenta,

? zo znaleckého posudku KEÚ PZ však nevyplýva, na základe čoho si KEÚ PZ zvolilo hranicu 10 mg THC a nie hranicu 30 mg THC, ktorá je pre obžalovaného pri aplikácii zásady in dubio pro reo, t.j. v prípade pochybností v prospech obžalovaného, priaznivejšia a teda KEÚ PZ SR používa údaj viac ako 10 mg THC ako východiskový základ akéhokoľvek ďalšieho zisťovania potrebných údajov pri zaistenej látke marihuany a to i napriek tomu, že takýto postup nie je v súlade s vyššie uvedenými závermi.

Aby však bolo možné objektívne zistiť konkrétny a presný obsah THC v danej marihuane, nie je možné sa v ďalšom uspokojiť s údajom uvádzaným KEÚ PZ, že množstvo THC bolo vyššie ako 10 mg. Tento údaj mal byť znaleckým dokazovaním zistený presne, aby bolo možné z neho potom zistiť ďalší dôležitý údaj o percentách hmotnostných tejto látky voči celkovému množstvu predloženého rastlinného materiálu.

Z odbornej literatúry totiž vyplýva, že minimálna spodná hranica množstva THC v prepočte na percentá hmotnostných sú 2% a v prípade, ak je obsah THC zistený v percentách hmotnostných pod touto hranicou, nejde o omamnú látku, pretože množstvo THC nie je schopné vyvolať účinky stanovené v § 130 ods. 5 Tr. zák., ale ide o tzv. priemyselné konope pestované za účelom technickým či poľnohospodárskym.

Ak by totiž KEÚ PZ vykonalo kompletnú analýzu rastlinného materiálu, zistilo by a následne aj v znaleckom posudku uviedlo konkrétne a presné množstvo THC a následne by vedelo uviesť, aké percento hmotnostných reprezentuje takto presne zistené množstvo THC. KEÚ PZ však takúto kompletnú analýzu nevykonalo a len z tohto dôvodu uviedlo v znaleckom posudku údaj o obsahu THC viac ako 10 mg (údaju o minimálnom množstve THC schopného ovplyvniť psychiku konzumenta zistený z medzinárodnej odbornej literatúry).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potrebné preto konštatovať, že analýza, ktorú vykonal KEÚ PZ ohľadne zaisteného množstva marihuany na prítomnosť obsahu THC v marihuane a následne závery vyvedené z tejto nedostatočnej analýzy, sú absolútne nedostatočné, paušálne a všeobecné, z ktorých v ďalšom nie je možné zistiť dôležité údaje potrebné na zistenie konkrétneho obsahu THC v danom rastlinnom materiáli.

Za daných okolností je teda sporné, či predložený rastlinný materiál, o ktorom bolo zistené, že je marihuana, bol zároveň schopný vyvolať psychoaktívne účinky požadované a stanovené v § 130 ods. 5 Tr. zák., čím nie je v danom prípade naplnená ani táto tretia podmienka.

Okrem toho je potrebné poukázať, že predmetný rastlinný materiál bol znaleckým skúmaním spotrebovaný a preto už nie je možné tento rastlinný materiál podrobiť dodatočnému znaleckému skúmaniu, čo má v konečnom dôsledku za následok definitívnu nezistiteľnosť tohto esenciálne potrebného údaju na prípadné doplnenie znaleckého posudku za účelom dodatočnej analýzy a zistenia potrebných požadovaných údajov.

Senát krajského súdu preto konštatuje, že z troch vyššie uvedených a podrobne rozobratých kumulatívnych podmienok na vyslovenie záveru, že zaistený rastlinný materiál u obžalovaného M. L. je zároveň aj omamnou látkou, bola preukázaná a naplnená iba prvá z nich, t.j. druh omamnej látky a ostatné dve podmienky, t.j. množstvo a kvalita tejto látky nie. Na naplnenie pojmu omamná látka je však potrebné preukázať existenciu všetkých troch podmienok súčasne, t.j. nepostačuje preukázanie iba jednej či dvoch z nich.

Preto už za týchto podmienok je potrebné vyvodiť záver, že sa nepodarilo preukázať naplnenie druhej a tretej podmienky potrebnej na určenie, že ide o omamnú látku, má samotné už má za následok vyvedenie mimoriadne závažného záveru, že sa síce žalovaný skutok stal, avšak nebol naplnený formálny znak omamnej látky uvedený v § 171 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o obvykle jednorazovú dávku drogy, odvolací súd v ďalšom poukazuje, že zo zaužívanej praxe KEÚ PZ vyplýva, že tento aj v predmetnej veci, rovnako aj v ďalších postupuje tak, že najskôr zistí množstvo zaistej látky, potom zistí o akú konkrétnu látku sa jedná, následne z celkovej hmotnosti zaistej látky zistí percentuálne zastúpenie absolútne čistej drogy a napokon z posledného uvedeného údaju (absolútne čistej drogy), nie však z celkového množstva zaistej drogy, stanoví počet jednotlivých priemerných dávok, ktoré možno pripraviť zo zaistej omamnej látky.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vyššie popísaný postup KEÚ PZ nemá oporu v zákone ani vo vykonaných dôkazoch a to na základe nasledujúcich skutočností:

Najskôr treba uviesť, že ustanovenie § 135 ods. 1 Tr. zák. je interpretačné ustanovenie pre výklad pojmu prechovávanie drogy pre vlastnú potrebu uvedený v § 171 ods. 1 Tr.zák., čo reprezentuje najviac trojnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie a to pre osobnú spotrebu. Okrem toho poukazuje aj na to, že citované ustanovenie hovorí o množstve omamnej látky a nie o množstve či koncentrácii účinnej látky, t.j. THC, o čo sa opiera KEÚ PZ SR.

Ustanovenia § 135 Tr. zák. a napokon ani § 171 Tr. zák. neuvádzajú pojem účinnej látky, ktorý je uvedený pojmom THC v skutkovej vete napadnutého uznesenia a ktorý KEÚ PZ použil v rámci znaleckého dokazovania. Citované ustanovenia výlučne používajú pojem množstvo omamnej látky. Ak sa vo všeobecnosti za obvykle jednorazovú dávku drogy považuje 10-30 mg účinnej látky THC, nemá možnosť koncový konzument absolútne zistiť skutočnosť, v akej kvalite marihuany vlastne kupuje a teda toto kritérium nie je a ani nemôže byť pokryté jeho úmyselným zavinením. Okrem toho si koncový konzument nekupuje účinnú látku, t.j. THC, ktorý v prípade jeho aplikácie by mohol mať pre konzumenta fatálne dôsledky, ale kupuje marihuany, ktorá obsahuje aj iné zložky než len THC.

Preto je vyčlenenie účinnej látky THC z celkového množstva zaistej látky a následným stanovením počtu obvyklých jednorazových dávok len z objemu účinnej látky nerešpektovaním zákona a v konečnom dôsledku aj zistej praxe u koncových konzumentov.

Obvykle jednorazová dávka drogy nemôže byť stanovená paušálne pre celé územie Slovenskej republiky (KEÚ PZ má totiž celoštátnu pôsobnosť), ale ide o údaj premenný a nanajvýš individuálny, ktorý sa mení podľa lokality, spôsobu konzumácie drogy, osoby konzumenta, jeho veku, pohlavia a najmä miery jeho závislosti.

KEÚ PZ totiž vo všeobecnosti pri stanovení obvykle jednorazovej dávky vychádza iba a výlučne z údaju o hodnote absolútne čistej drogy a z údaju, aké množstvo tejto konkrétnej drogy je schopné ovplyvniť v danom smere psychiku konzumenta. Neberie však vôbec do úvahy osobu samotného konzumenta, ktorá zohráva pri stanovení obvykle jednorazovej dávky kľúčovú pozíciu.

V danom konkrétnom prejednávanom prípade však KEÚ PZ ani znaleckým dokazovaním vôbec presne nezistilo konkrétny a nespochybniteľný obsah THC v danom predloženom množstve marihuany, takže aj následne určený počet obvykle jednorazových dávok z jeho strany je úplne nepresný, nehovoriac o tom, že určovanie počtu takýchto dávok je z jeho strany taktiež aj nezákonný.

Ďalšou dôležitou skutočnosťou je spôsob, akým konzument aplikuje omamnú látku. Z praxe sú známe prípady, že droga sa aplikuje najčastejšie fajčením a to vo forme cigarety, cez alobal, cez fajku, bongo, maticu, igelitový sáčok, alebo voľným inhalovaním odparovanej drogy. Ďalším častým spôsobom je aplikácia priamo do žily prostredníctvom injekčnej striekačky. Častý je aj spôsob šňupaním.

Pri každom z vyššie uvedených spôsoboch sa logicky mení množstvo drogy, ktoré sa ním aplikuje a teda v konečnom dôsledku aj obvykle jednorazová dávka tejto drogy. Napokon súd I. stupňa sa touto skutočnosťou v danom prípade vôbec ani nezaoberal.

KEÚ PZ v konečnom dôsledku nie je oprávnený stanovovať pojem obvyklej jednorazovej dávky a ani jej množstvo. Tento záver je oprávnený stanoviť výlučne súd a to na základe vykonaného dokazovania.

KEÚ PZ je oprávnený iba skúmať, aký materiál mu bol predložený a v akom množstve, či je predložený materiál omamnou alebo psychotropnou látkou a či pomer psychoaktívnej látky v nej je schopný ovplyvniť psychiku konzumenta.

KEÚ PZ SR teda v konečnom dôsledku pochybilo nielen pri spôsobe určenia konkrétneho obsahu THC v rastlinnom materiáli, ktorý podrobil nedostatočnej analýze, ale následne aj aplikoval vyššie uvedenú nesprávnu metodiku výpočtu celkového počtu obvykle jednorazových dávok drogy.

Odvolačný súd uzatvára, že predložený dôkazný materiál vykazoval buď procesné alebo hmotnoprávne vady, ktoré sú podrobne rozobraté vyššie, ktoré v konečnom dôsledku vyvolávajú oprávnené a závažné pochybnosti o naplnení formálnych znakov žalovaného prečinu zo strany obžalovaného M. L..

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd tak zodpovedal nielen na odvolacie námietky prokurátora, ale aj tie, ktoré nenamietal a ani s ktorými sa dostatočne nevysporiadal prvostupňový súd, na čo správne poukázal odvolateľ. Z ustálenej súdnej rozhodovacej praxe tunajšieho krajského súdu predmetného prečinu, ale aj iných súdov SR, preto naďalej vyplývajú rovnaké postupy pri posudzovaní nielen formálnych znakov predmetného prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1Tr. zák., ale aj posudzovania minimálneho množstva marihuany 500 mg pre určenie 1 obvykle jednorazovej dávky drogy.

Odvolačný súd na základe uvedených skutočností odvolanie prokurátora, ako nedôvodné zamietol.